

[Mose Hansen.]

grundværdibeskatning i sognekommunerne. Mit parti stemte altså imod de foreslåede ændringer. Et flertal vedtog lovforslaget, og da de foreslåede ændringer i det foreliggende lovforslag med hensyn til kommunernes ret til at ændre grundskyldpromillerne må ses i forbindelse med udskydelsen af den 13. alm. vurdering, vil vi ved tredje behandling stemme for dette lovforslag, da det i princippet kun er en ajourføring af tidligere vedtagne bestemmelser om beskatning til kommunerne af fast ejendom, der er nødvendiggjort af den udskydelse af den 13. alm. vurdering, som blev vedtaget af et stort flertal. Vi vil altså trods vor principielle stilling til ejendomsbeskatningen ikke modsætte os en sådan ajourføring af loven.

Dertil kommer, at byrdefordelingen mellem stat og kommune er til behandling i et af de af regeringen nedsatte udvalg, der snart skal afslutte sit arbejde. Vi betragter imidlertid, som jeg tidligere har sagt, en reform af ejendomsbeskatningen som særdeles påkrævet med henblik på en forenkling af denne beskatning.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde til mig, at en løsning af problemet om byrdefordelingen mellem stat og kommuner haster. Det vil jeg give det ærede medlem ret i. Det haster, og jeg vil understrege det ved at sige, at det har regeringen erkendt for et år siden; umiddelbart efter at helhedsløsningen var vedtaget, havde jeg, som jeg har nævnt i udvalget, en forhandling med de kommunale hovedorganisationer, og ved dette møde blev vi enige om, at den fremgangsmåde, som måtte følges, var den, at regeringen nedsatte et embedsmandsudvalg, som skulle kulegrave tallene for refusions- og tilskudsordningerne mellem stat og kommune. På dette grundlag blev udvalget nedsat. Der var også enighed om, at når vi kom så langt, at vi kunne skimte konturerne af udvalgets arbejde, ville de kommunale organisationer give udtryk for deres opfattelse med hensyn til byrdefordelingen mellem stat og kommune. Jeg har den opfattelse, at købstadkommunerne på deres årsmøde den 2. juni vil trække de

principielle hovedlinjer op for deres syn på byrdefordelingen.

Vi kan altså ikke være uenige om det principielle, at der er gået så lang tid, siden byrdefordelingen mellem stat og kommune blev fastlagt, og der er kommet så mange love vedrørende refusion, at det måske er på tide at tage spørgsmålet op til en samlet vurdering. Om det skal betyde en ændring af byrdeforholdet, tør jeg ikke sige. Det er ikke det eneste spørgsmål i denne sag. Det gælder også om at få en rationalisering af hele dette system staten og kommunerne imellem. Jeg vil gerne understrege det, fordi det som sagt ikke er noget, vi fra regeringens side har ventet med. Det er omtrent et år siden, vi begyndte på dette.

Jeg ved også godt, som det ærede medlem sagde, at der sker en vis vandring fra land til by, hvorved landkommunerne affolkes og skatteprocenterne stiger. Det ærede medlem har sikkert ret i, at den tidligere karakteristik af sognekommunerne som skattely ikke længere har gyldighed. Men det kan forundre mig lidt, når det ærede medlem så kan være medforslagsstiller til ændringsforslag om en hurtigere aftrapning af bygningsskylden. En sådan hurtigere aftrapning må nemlig betyde, at der sker en forhøjelse af den direkte beskatning i landkommunerne, og hvis det bliver tilfældet, kunne det jo være, at det ikke var så tillokkende for folk at flytte derud, og det kunne måske også bevirke, at nogle af dem, der boede dér, fremskyndede deres flytning fra landkommunerne til byerne. Vi er vel begge enige om, at en sådan udvikling så vidt muligt ikke skal befordres, men jeg er bange for, at det ærede medlems ændringsforslag netop vil befordre den udvikling.

Det lovforslag, som jeg har fremsat, betyder simpelt hen, hvis jeg må bruge det udtryk, en forringelse for kommunerne, idet denne aftrapning af bygningsskatterne skal finde sted før den 13. alm. vurdering, hvorved grundværdierne vil stige og kommunerne kunne få mulighed for kompensation af de aftrappede bygningsskatter. Fra regeringens side har vi ment, at det var rimeligt at fastholde tidspunktet for aftrapning af disse bygningsskatter, uanset om man udskød den 13. alm. vurdering